

“అన్నయ్యా!”

గదిలో కుర్చీలో కూర్చుని వెళ్ళి జాబితా రాసుకుంటూన్న సుధాకరం తనం నేపు వెనక్కి తిరిగి చూసి ‘నువ్వారా’ అంటూ మళ్ళీ రాసుకోవటంలో మునిగిపోయాడు.

సుజాత మెల్లగా వచ్చి అన్నగారు కూర్చున్న కుర్చీ వెనక నిలబడింది.

“ఏమిటమ్మా” కొద్దిసేపయితర్వాత తన వెనక నిశ్శబ్దంగా నిలబడిపోయిన చెల్లెలు గుర్తొచ్చి అడిగాడు.

‘అన్నయ్యా.’ సుజాత పెదవులు అన్న షష్టంగా కదలి పూరుకున్నాయి.

‘నీ స్నేహితురాళ్ళందరికీ ఉత్తరాలు రాశావా? ఉభయతలు పంపటంలో నే నెవర్నీ మర్చిపోలేదు గదా’ జాబితాలో ఏదో వస్తువు గుర్తువచ్చిన సుధాకరం మళ్ళీ చటుక్కున వంగి రాస్తూ అన్నాడు. మళ్ళీ ఐదు నిమిషాలు గడిచిపోయినాయి. సుజాత అన్నగారు రాస్తున్న లిస్ట్ వంక చూస్తూ నింబడి పోయింది.

‘ఆ! మర్చిపోయాను. నీకే రంగులు యివ్వమో చెప్పు. చీరలు పంపమని షాపుకారుకి ఖయరు పంపిలి.’ హఠాత్తుగా గుర్తొచ్చిన సుధాకరం అగిపోయి తలెత్తుతూ అన్నాడు.

“వాకీ పెళ్ళి వద్దు. వద్దన్నయ్యా” చాలాసేపటి నుంచి ఎదురుచూస్తున్న సుజాత యెలగ్ అనేసింది.

‘అన్నయ్యా’ తెల్లబోతూ చేతిలో పెన్ డ్రాయరు మీద పెట్టేస్తూ అన్నాడు.

“అవును. నిజం. ఎలాగైనా ఈ పెళ్ళి అవు చేసెయ్యి.”

‘సుజాత మాటలకంటే ముందుగా మొహం ఎర్రబడిపోయింది. అంతకంటే ముందుగా కళ్ళు నెలమీదకి వాలిపోయినాయి. తప్పచేసినదానిలా కళ్ళు వాల్చేసుకుని బొమ్మలా నిలబడిపోయిన చెల్లెలి వంక వ్రక్కారకంగా చూశాడు. అతని కనుబొమ మధ్య ముడివడింది. ఎడవెయి చాచి చెల్లెలి చేతిని పట్టి ముందుకి లాగుతూ ‘ఎందువల్ల? అతను నీకు నచ్చలేదా?’ అన్నాడు. వరుడు నచ్చటం ఎడయంలో ఎవరికీ అనుమానం లేదు. అందుకే అతను మాటవరకే కూడా చెల్లెల్ని అడగలేదు. ఓ విధంగా ఈ సంబంధం తను స్థితికి పూచాకి మించింది.

సుధాకరం మాటలకి అది కాదన్నట్లు తల తీడ్డంగా వూసింది.

‘మరి?’ ఏమడగాలో అతనికి అర్థం కావటం లేదు.

సుజాత చెప్పటంలేదు.

‘ఎందువల్లే చెప్పకపోతే నా తెలా తెలుస్తుంది? ఫలాన కారణం అంటూ ఉండాలిగా. ఇన్ని ప్రయత్నాలు చేసుకుని, తాంబూలాల పుచ్చుకుని లగ్నం నిర్ణయించుకున్నాక యిప్పుడు—అసలే— అర్థం కీలో అగిపోయాడు సుధాకరం.

‘నే నప్పుడే చెప్పాలనుకున్నాను. కాని మచ్చుగాని, వదినగాని అవలు కందే యివ్వలేదు. వాకీ పెళ్ళి వద్దు. వా కిష్టంలేదు. అత్తయ్య తిట్లు—కావ వార్తలు మచ్చు మర్చిపోయినా నేను మర్చిపోలేదు.

గదిగన ఎవరి గుర్తును వెనకనుంచి అన్నగారు పిలుస్తున్నా అక్కడెట్టుకుండా వెళ్ళిపోయింది.

చెల్లెలి వెళ్ళిపోయిన దిక్కే అచేతనంగా చూస్తూ కూర్చుండిపోయాడు సుధాకరం అంతకుముందు ఎంతో ఉత్సాహంతో కూర్చుని రాస్తున్న జాబితా హఠాత్తుగా అతనికి విసుగ్గా అప్పించింది సుజాతకి ఈ పెళ్ళి నిజంగా యిష్టంలేదేమో. ఆ లేత మనసులోంచి మధుబొమ్మ యింకా చెరిగిపోలేదేమో. ఇష్టంలేని పెళ్ళి చేసి సుజాతతోపాటు మరి ముక్కు మొహం తెలియని వ్యక్తిని బాధ పెట్టటం దేనికి! హఠాత్తుగా అతనిలో నీరసం ప్రవేశించింది. జాబితా కాగితాన్ని మడిచి పుస్తకంలో పెట్టేసి లేచి లోపలకు వెళ్ళాడు.

లోపల వెళ్ళి తాలూకు పనిమీద హడావుడిగా అటు యిటు తిరుగుతోంది శాంత. శాంత కపట బుద్ధిలేదు! తనదో వన్నో ఉండి సుజాత అభిప్రాయం తెలుసుకోవటానికి వీల్లేకపోవచ్చు. కాని శాంత కేమైంది? ‘శాంతా!’ గుమ్మం టైటునుంచి కొంచెం కలుపుగా వచ్చిన పిలుపుకి యెవరి తోనో మాట్లాడుతూ ఏదో పనిచేస్తున్న శాంత తలెత్తి చూసింది. సుధాకరం కనుబొమలు ఇంకా ముడివడే ఉన్నాయి ఏదో విచార కలిగితే తప్ప అవి అలా ముడుచుకోవు. ‘ఏమిటి’ అంటూ శాంత యివతలకు వచ్చింది. ‘ఇలా’ గదిలోకి దారి తీస్తూ పిల్చాడు.

శాంత భర్త వెంటే లోపలికి వచ్చింది. ‘సుజాత పెళ్ళి వద్దంటుంది ఏమిటి?’ భార్య మొహం లోకి నూటిగా చూస్తూ అడిగాడు. శాంత కళ్ళు కాసేపు తెల్లబోయినట్టు భర్త మొహంలోకి చూసినాయి.

"ఎందువల్ల అలా అంటోంది? నిజంగా ఇష్టంలేకపోతే ఈ పెళ్లి జరిగి మటుకు ప్రయోజనం ఏమిటి? ఆన రెండుకు వద్దంటుంది?"

"మీ రడగలేక పోయారా?" అతని కర్ణంగాని విషయాలు భార్యమీదకు వెట్టటం సుధాకరాని అలవాటే?

"అడిగాను. అత్తయ్య తిట్లు, శాపనారాలు నువ్వు మర్చిపోయినా నేను మర్చిపోలే దంటోంది అంటేనా? లేక' భార్య వంక చూస్తూ అని పోయాడు.

"ఇంకేం మరి? తన కనలు పెళ్లికాదని, అయినా అది నవ్వంగా ముగించడం తనకోసం అభి ప్రాయం నిర్వహిస్తుంది. ఇదివరకు ఒకటి రెండు పిర్లు నాతో అంది గూడ."

"అంటేనా అని?"

"అంతకంటే కారణం నాకు కచ్చితంలేదు. అయినా కనుక్కుంటాను."

కొంత వెళ్లిపోయింది. కారణం అదే అయితే ఫర్వాలేదు. జీవితంలో అనుకోకుండా దేబ్బతిన్న వాళ్ళకే ఆ పరిశీలనం తప్పకుండా వస్తుంది. సుధా కరం మళ్ళీ రిస్క్ తయారుచెయ్యటంలో మునిగి పోయాడు.

ఆ రాత్రి వదుకోబోతుండగా 'కారణం అదే. అంత కంటే ఏంలేదు. మీరు ఖంగారు నడకండి. చచ్చి పోయిన మధుకంటే మేనత్త తిట్లు ఆ అమ్మాయి మీద ఎక్కువగా పనిచేశాయి అంటే' అంది కొంత.

"అంతే కదా" సుధాకరం నిట్టూర్పు విడిచాడు. సుజాత అతనికి ఒక్కగా నొక్క చెల్లెలు. ఆ

ఉంటి. ఆ యా సమయాలలో ముందుగా జాగ్రత్త వదుతూ, మీ ధన గౌరవాలను నిలుపుకొన గలుగు తారు. ఆరోగ్యం బాటుంటుంది. నౌకరులను, మీ వ్యవహారాలలో సుధ్యపరిశ్రమ చేసేవారిని నమ్మి ఎప్పుడు కుటుంబంలో ఏదో ఒక సందర్భంలో కేదాని ప్రాయం వచ్చినా, వెంటనే సర్దుబాటుచేసుకుంటుంది. సుఖం లభిస్తుంది. ప్రస్తుతం ఎంత ధన వ్యయం జరిగినా, దుబారా అని అనిపించుకోదు. ప్రయాణం చేయవలసివస్తుంది. విలువగల వస్తువులు కొనే సందర్భాలలో తొందరపడవద్దు. అన్ని రకాల కార్యాలు మీ పైననే వేసుకుందామని పట్టుపట్టవద్దు. 19, 20 తేదీలలో అధిక శ్రమ.

ధనుస్సు:
(మాస, పూర్వాషాఢ, శుక్రవారము 1 పా.)

సాధ్యమై సంతవరకు బాధ్యతలను తొలగించు కొనండి. క్రొత్త వ్యవహారాలలో మీకు అనుకూలం తక్కువ. తెక్కలు, వ్రాతలు మొదలయినవాటిలో తప్పులు రాగల సమయం. శారీరకంగా విశ్రాంతి తీసుకున్నా మనస్సుమాత్రం పని చేస్తూ ఉంటుంది. సిల్లల ఆరోగ్యం సరిగా ఉండదు. ఇతరుల చేతికి పోయిన ధనం ఏదో విధంగా రప్పించుకొంటారు. ఇంతకుముందు విరోధంగా ఉన్నవారిని వద్దనుంచి సంతోష వార్తలు తెలుస్తవి. మామూలుగా చేయు పనులను కూడా ఈ సమయంలో శ్రమతో పూర్తి చేయటం ముఖ్యం. ఆయుధాలు, అగ్ని మొదలయినవాటి సమయంలో జాగ్రత్త అవసరం. ఒక పని చేస్తూ, మరొక విషయం గురించి యోచిస్తూ

ఉంటారు. 20, 21 తేదీలలో విచార వార్తలు ధనవ్యయం.

మకరం:
(శుక్రవారము 2, 3, 4 పా, క్రమం, ధన్వంతరి 1, 2 పా)

మీ వృత్తిలో ఒక సమయంలో చాలా ప్రోత్సాహం కనుపిస్తుంది. కాని, స్థిరంగా నిలువదు. ప్రయాణాలు లాభదాయకంగా ఉంటవి. ఈ సమయంలో ఎక్కువ భాగం ఆలోచనలతోను, ఇతరుల బాధ్యతల తోను సరిపోతూ ఉంటుంది. మీ అజాగ్రత్తను, ఏమరుపాటును ఎదురు చూచేవారు ఉంటారు. ఖరీదైనవి, దైనికీకార్యాలకు అటంకాలు తోలగి, సుఖంగా నెరవేర్చుకుంటారు. అధికారులను గాని, సంఘంలో పెద్ద మనుష్యులను గాని కలిసి, సంప్రదింపులు జరుపగలుగుతారు. ఎప్పటికప్పుడు ధన లోపం కనుపిస్తూ ఉంటుంది. తిరిగి సమృద్ధిగా లభిస్తూ ఉంటుంది. వారాంతంలో అకస్మాత్తుగా దేహ బాధలకు గురి కావలసివస్తుంది. 21, 22 తేదీలలో కార్యసిద్ధి, ప్రయాణం.

కుంభం:
(నిమిష 3, 4 పా, శిశిరము, పూ. భాద్ర 1, 2, 3 పా.)

ఎప్పుడూ పదిమందితో సంతోషంతో గడవతగిన సమయం. అయితే అత్యయిలవల్ల భంగం కలుగుతుంది. ఆదాయాన్నిమించిన ఖర్చులు, దైర్ఘ్యంతో మీ పనులను జరుపుకొని పోగలుగుతారు. అనుభవం

లేని సమయంలో దిగువంట్ల ముందు కొంత శ్రమ తప్పదు. ఎంత భారమైన వ్యవహారమైనా స్వయంగా నిర్వహించటమే కొంతవరకు మేలు. ఇతరులలో కలువటం అనేది చిక్కలకు దారి కీస్తుంది. కుటుంబంలో సంతోషదాయకమైన సమయం. మీకు సంబంధించిన వారివల్ల జరిగే పొరపాట్లను మృదువుగా సవరించుకొనవలసిన సమయం. వారం రెండవ భాగంలో గౌరవస్థానం లభిస్తుంది. ఇంతకుముందు ఎప్పుడో వచ్చిన ఊపాలు ఈ సమయంలో కార్య రూపంలోకి వస్తవి. ఆహార విహారాలలో జాగ్రత్తగా ఉండండి. 22, 23 తేదీలలో ధనలాభం.

మీనాం:
(పూ. భాద్ర 4 పా, ఉ. భాద్ర 1, 2, 3 పా.)

ప్రస్తుతం అవకాశాలు బాగుంటవి. సాధారణంగా ఎవ్వరూ మీ మాటను త్రోసివేయరు. మీ సంకల్పం నిలకడగా ఉండటం అవసరం. ప్రతి విషయంలో ముందు సాహసం చేయవలసి ఉంటుంది. ఈ సమయంలో వృత్తికి సంబంధించిన పనులలో శ్రద్ధ అవసరం. మనస్సు పదిపదివిధాల పోతూ ఉంటుంది. అందువల్ల ఒక సమయంలో కాని పనులకు దిగటం జరుగవచ్చు. కుటుంబ వాతావరణం కొంత వికాసం కలిగిస్తుంది. వారం రెండవ భాగంలో విశ్రాంతిలేని పనులు, ఆదాయపుద్ధి కనుపించగలవు. ప్రతి పనిలోను నిదానము, ఇతరుల పొరపాట్లను సహించుకొనగల మనస్తత్వము అవసరం. 23, 24 తేదీలలో సంఘంలో గౌరవం, అకస్మాత్తున లాభం.

అమ్మాయి సంతోషం కోసం, సుఖం కోసం తనే దైనా చెయ్యగలదు. ఏదయినా నువ్వు దానికి దైర్ఘ్యం చెప్పు. అసలే ఒట్టి పిరికిది. ఏవేవో ఊహించుకుని ఖంగారుపడిపోతుంది." పక్కకు ఒత్తిగిలి పడుకుంటూ అన్నాడు' రేపు తనగుడా సుజాత కీ విషయమీద కాస్త దైర్ఘ్యం చెప్పాలి అనుకుంటూ.

సుధాకరం గదిలో పెద్దలైటు తగ్గి బెడ్ లైటు వెలగటం తన గదిలో కిటికీ దగ్గర నిలబడి సుజాత గమనిస్తూనే ఉంది. ఇల్లంతా నిశ్శబ్దం ఆసరించుకుంది. నిద్రలో లేచి ఏడుస్తున్న బాబుని శాంత జోకొట్టింది. బైట పిండారబోసినట్లున్న వెన్నెల్లో సర్వ ప్రపంచం సుఖశాంతలతో విలసిల్లుతున్నట్లుగా ప్రకాశంగా నిశ్శబ్దంగా ఉంది. కావాలని ఎంత ప్రయత్నం చేసినా సుజాతకి నిద్ర రావటంలేదు. తనేలాగే అన్యాయానికి చెప్పేసింది. చెప్పకపోతే ఎలా? ఈ పెళ్ళి అగిపోగానే తన కపట పెళ్ళి వద్దని. సంబంధాలే చూడద్దని అన్యాయాకు గట్టిగా చెప్పాలి. ఆరోజు— బావతో తన పెళ్ళికోసం అన్నం పెట్టినప్పుడు— తనని పెళ్ళికూతుర్ని చేసిన రోజున దురదృష్టవంతురాలిని అని జీవితం తన నుదుటమీద గీసిన యోరటి గీతని ఎవరు మర్చిపోయినా తనెలా మర్చిపోగలుగుతుంది.

అసలు మొట్టమొదట టైఫాయిడ్ జ్వరముతో తీసుకుంటూ వచ్చి బ్రతుకులమీదున్న తండ్రిని తన మేనత్త విశాలక్షమ్మగారు చూడటానికి రావటంతో అసలు కథ ప్రారంభమైందని చెప్పవచ్చు. అంతకుముందు ఎవరూ సుజాతని మధుభార్యగా ఏదో ఒకటి రెండు పొరపాట్లను తనూషిగా

నాకి పెళ్ళి వద్దు

29 వ పేజీ తిగునాయి

తప్ప అనుకోలేదు. ప్రసాదరావుగారికి కూతురూ కొడుకు యిద్దరూ రెండు కళ్ళు. సుధాకరం బి. ఏ. పూర్తిచేసి ఆర్థిక పరిస్థితులవల్ల పై చదువుల కెళ్ళలేక బి. ఇడి పాసయి ఉన్న ఊల్స్ బెజనాడతోనే స్కూలు ఓపరుగా జీవితానికి బాట వేసుకున్నాడు. సుధాకరం కుటుంబానికి తగ్గ సాయం లోచే వచ్చిన శాంత ఆ కుటుంబంలో వ్యక్తిగా కలిసిపోయింది. కూతురికి మటుకు ఎలాగైనా మంచి సంబంధం తీసుకురావాలని ప్రసాదరావు గారు కలలు కనేవారు.

అనుకోకుండా విషజ్వరం మహమ్మారిలా వచ్చి ఆయన నెత్తివెక్కి కూర్చోవటంతో యిష్టం లేక పోయినా ఈ లోకంలో మంచి వెళ్ళిపోవటానికి సిద్ధపడక తప్పలేదు. తన పరిస్థితి గమనించుకునే గుంటూరునుంచి చెల్లెల్ని వెంటనే రమ్మనమని ఉత్తరం రాశారు. ఏ అవసరం వచ్చినా వెంటనే వచ్చి అన్నగారిని ఆదుకునే విశాలక్షమ్మగారు ఉత్తరం చూడగానే బయలుదేరి వచ్చింది.

'బ్రతుకుతాననే ఆక లేదు విశాల. సుజాతని ఏం చేసి పోవాలో తోచటంలేదు.' కళ్లంబడి నీళ్లు పెట్టుకుంటూ అన్నారాయన చెల్లెలితో. అదేమిటి? చెట్టంత కొడుకుని కళ్లెదట బెట్టుకుని అలా మాట్లాడడం విశాలక్షమ్మగారికి అది నచ్చలేదు. పోనీ మధుకు చేసుకోమని మనసులో ఉంటే అది పైకి చెప్పవచ్చుగా. అన్నగారి వోటినుంచే అది వివాలకుకున్న అవిడ కూడా మూఠా

వంగా ఉంది. అదీ గాకుండా పుట్టగానే తల్లిని పోగొట్టుకున్న సుజాతంటే అవిడకు సదలి ప్రాయం లేదు. చివరికి రెండు రోజుల్లో మృత్యు ముఖంలోకి వెళ్ళిపోతా ననగా ప్రసాదరావుగారు ఆ విషయం యెత్తారు.

'మాద్రాంతే అన్నయ్యా. దానికోసం నువ్వు బెంగపెట్టుకోకూ.' అన్నారావిడ.

'సుధాకరం పనివాడే తల్లి! కాస్త నువ్వు దయ తల్పకపోతే వాడ బరువు ఎత్తలేడు. వెనక అస్త్ర పాసులేం లేవు. రెక్కలు తప్ప వాడికి ఏమీ యివ్వలేకపోయాను.' దుఃఖంతో ప్రసాదరావుగారి గొంతు బొంగురుపోయింది.

'అవిచ్చావు. చాలదూ! దిగులపడకని చెప్పావు మగా. నువ్వనుకోలేదు గాని, లేకపోతే ఈసాటికి వాళ్ళిద్దరి పెళ్ళి ఎప్పుడో అయిపోయేది. నాకు మటుకు ఎవరున్నారు?' అంది అందులో నువ్విది వరకు మధుని కాదని సంబంధాలు చూశావు. ఇప్పుడు వాడే కావాలి వచ్చాడు. అనే ఎత్తిపాడు పుంది.

చివరికి ఏ నిర్ణయం నిశ్చయంగాకుండానే ప్రసాదరావుగారు పోయారు. ఆ సదిరోజులా ఉండి విశాలక్షమ్మగారు వెళ్ళిపోయారు. వెళ్ళే ముందు సుధాకరం పెళ్ళి పంకతి ఎత్తబోతే 'నాన్న సంవత్సరీకాలు కానిస్తూ. ఇప్పుడు తొందరేమిటి' అని అవిడ వెళ్ళిపోయింది.

సంవత్సరం యిళ్ళే తిరిగిపోయింది. విశాలక్షమ్మగారి పరిస్థితి గూడ మారిపోయింది. అనుకోకుండా కలన వ్యాపారంలో పెట్టించానికి రెట్టంపు

లాభాలు వచ్చాయి. ఉభయపక్షాదు వీధారణంగా ఊరికే రాదు. హెబాదాని, నరసూ ప్రతిష్టలని వెంటబెట్టుకుని మరి వస్తుంది. నిశాక్ష్యమ్మగారి పనీ అంతే అయింది. దబ్బుతోపాటు ప్యాపారం పెద్దదయింది. నరిచియాలా పెరిగాయి. ముస్సంతో మంచి మంచి హెబాదాగల మనుష్యులు మిత్రులయ్యారు. కూతుళ్ళున్న కొంతమంది తండ్రుల దృష్టి మధుమీద నడటం ఆవిడ గమనించక

నాకీ పెళ్లి వద్దు

పోతరు. కాని మధు కినేవీ పట్టలేదు. మామయ్య పోయినప్పుడు పెళ్లివచ్చుటనుంచి సుజాతని అతను భార్యగా నిర్ణయించుకున్నాడు. ఈ లాభాలు, హెబాదాలా, అదృష్టవంతులైన సుజాత రాకకీ సన్మానాలు అనుకునేవాడు. అదే సుధాకరానికి ఉత్తరంతో రాసేవాడు కూడ. సుధాకరం, నిశాక్ష్యమ్మ

గారి మనస్థం చూసి జంకినా మధు ఉత్తరాలని నిశ్చింతగా ఉండేట్లుగా వేశాయి. మరో ఏడాది గిర్రున తిరిగిపోయింది. ఈరోజుల మధు ఏదో పని పెట్టుకుని అడపాదడపా బెజనాడ వచ్చి పోయేవాడు. ఆ యింట్లో వివాహం కాకపోయినా మధును ఇంటి అయ్యడిగానే అందరూ చూసుకునే వారు. సుజాత సరేపరి. మధు ఏచ్చాడని తెలిస్తే చచ్చినా గదిలోంచి బైట కొచ్చేదిగారు.. 'ఏయ్—

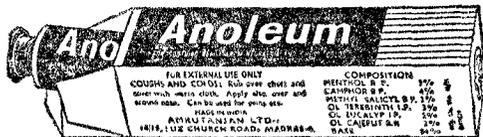
ముందువైన చర్మానికీ

ఆమృతాంజన్ వారి కొత్త బాధా నివారిణి

అనోలియం

ఎంత మంచిదంటే అది చిన్నపిల్లవానికికూడ వాడతగినది. అయినా దానికి మంచి తై అమునకుండు శక్తి యున్నది.

వెంటనే వనినెయి అనోలియం హాయిని కలిగించు ఒక క్రొత్త ఉపశమనకారి. పిల్లల చర్మమునకు మంచి కల్గించదు. అయినప్పటికీ దానియందలి శక్తివంతమైన వస్తువులు జబాబు దగ్గులనుండి అతి క్షరగా ఉపశమనము కల్గించగలవి. లాత్రుంధే పిల్లలు జబాబు, దగ్గులవల్ల ఎక్కువగా బాధపడతారు. అనోలియంతోని సుఖముచచ్చు ఓషధులను రొమ్ముపై బాగా మర్చనచేయండి. అవి నెత్తురు నొకేచోట చేరనియక సక్రమంగా ప్రవహించుటకు తోడ్పడుకవి. మీ పిల్లవాడు హాయిగా విడింది ప్రొద్దున్నే చలాకీగా ఆరోగ్యంగా మేల్కొంటాడు.

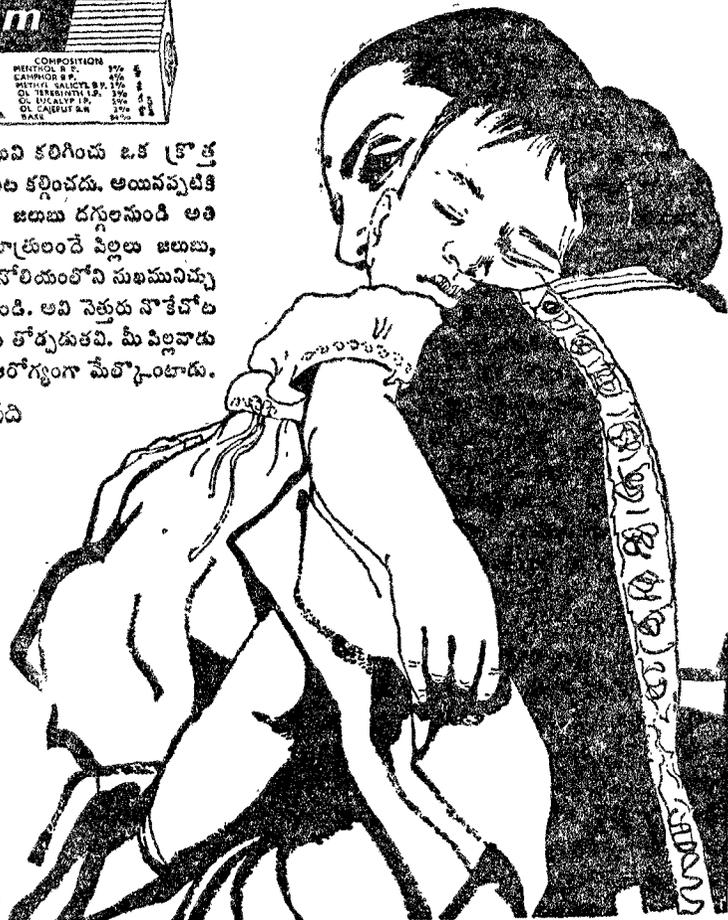
అనోలియం మీకు కూడా తగినది

ఎప్పుడైనా మీకు తలనొప్పిగా వుంటే మరేం లేదు కొంచెం అనోలియం తీసుకొని మీ కణ తలకు రాయండి. అది ఎంత వుత్తేజం కల్గిస్తుందో మీకే తెలుస్తుంది. అనోలియం వాడకము తప్పింకా కచ్చించదు.

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్

14/15, లక్ష్మీ చర్మి రోడ్డు, మద్రాసు-4
కొంపాం-1, కలకత్తా-1, మ్యాద్రీడ్-1
IWT-AMJ/ANJ/1721a

అంత సిగ్గయితే యెలా? చూడు. ఆ మూడు ముళ్లు వేసిన నీ సిగ్గు నిమిషంలో యెగరగొట్టక పోకే? ఎప్పుడో అనుకోకుండా కనిపించిన సుజాత చెయి గట్టిగా పట్టుకుంటూ అనేవాడు. మొహం అంతా ఎర్రబడిపోగా సుజాత చెయి లాక్కుని పారిపోయేది.

ఆసారి మధు కోర్కెమీదనే సుధాకరం మేనత్త పేరేని విశాఖానికి ముహూర్తం ఏర్పాటు చేయించటానికి అనుమతి కోరుతూ ఉత్తరం రాశాడు. తిరుగు టపాలో విశాఖాక్షణ్యులకు దగ్గరనుంచి కూటుగా సమాధానం వచ్చింది. అందులో మొదట్లో మధుని కాదని సుజాతకి సంబంధాలు వెతికిన విషయాలు గుర్తుతెచ్చా — ఇప్పుడు మధుకి సుజాతకుంటే లక్ష రెట్లు విలువైన సంబంధాలు వస్తున్నాయని. ఏలాంటి వరిస్తే తుల్సీనూ సుజాత ఆ యింటి కోడలు కాలేదని, ఏదైనా ఆర్థిక యిబ్బందులవల్ల బాధపడుతున్నట్లుంటే సుజాత పెళ్లికి తమ సంతోషంగా సాయం చేస్తానని మరో సంబంధం చూసుకోమని రాసింది. ఉత్తరం చూస్తుండగానే అందులో అక్షరం అక్షరం యిచ్చే అర్థం అనుగాహనం చేసుకుంటూనే సుజాత వందీపడ్డాడు. రోషంతో అతని వర వరం ఒడికింది మధు యిష్టాన్ని గ్రహించాక. కాని తేకపోపోతే ఏనాడూ తమ సుజాతని బంధవంశాన కట్టబెట్టాలని అనుకోలేదు. పైగా డబ్బు సాయం చేయించింది డబ్బు సాయం! తమ పరి అధ మనస్తృప్తి తో తనని వెళ్లి చెప్పిందిందింది. కాని ఇందులో మధు అభిప్రాయం తెలుసుకోవడం తొందర పడకూడదని నిర్ణయించుకుని తల్లి రాసిన ఉత్తరాన్ని మధు పేరు పోస్ట్ చేశాడు.

ఆ సాయంత్రం కాలేతనుంచి మామూలుగా కంటే త్వరగా వచ్చేసిన మధు సరాసరి వంట యింటి దగ్గరకి వెళ్లి 'ఈ ఉత్తరం నువ్వు రాసిందేనా అమ్మా' అని అడిగాడు. క్షణం సేపు అర్థం కాని విశాలమ్మగారు 'ఏ ఉత్తరం' అంటూ తీసుకుని కొయ్యబారిపోయింది. సుధాకరం అలాటి పని చేస్తాడనుకోలేదు. అయినా మునిగిపోయింది లేదు. 'అవును ఏ?' అంది తల్లి తమ సరిచేసుకుంటూ. 'ఇంతవరకూ ఏ విషయంలోనూ నా మాట కాదనలేదు. ఇందులోనూ కాదనటం నా కిష్టంలేదు. సుజాత తప్ప ఇంకెవరూ ఈ ఇంటికి కోడలుగా రారు. రాలేరు. తర్వాత నీ యిష్టం.' అని వెళ్లిపోయాడు. ఆవిడ స్త్రీబావులా నిలబడిపోయారు.

పది రోజులు గడిచిపోయింది తర్వాత ఏకా లక్షమ్మగారు సుధాకరం పేరేని "లగాలు యిష్టం వచ్చినప్పుడు నిర్ణయించుకోవచ్చు. పెళ్లి మధుకి ఏ వద్దతిలో అంగీకారం అయితే అదే వద్దతిలో జరిపించవచ్చునీ, ఏ విషయంలోనూ, తన ప్రసక్తి లేదని. రెండు వైపులా పెత్తనం వహించి ఇష్టం ఎవరినట్లు చేసుకోమని రాసింది.

సుధాకరం ఆ ఉత్తరం చూసి తెల్లబోయాడు. క్షణం అట్టి విశాలమ్మగారి విలువ, వ్యక్తిత్వం గ్రహించిన అతను అత్తయ్యకి ఇష్టం లేవచ్చుడు అలా చేసుకోవటం మంచిదికాదని సుజాత వెళ్లబోయే కుటుంబం భోగభాగ్యం మాటకి లెటావుచ్చా ప్రేమానుభాగాలతో ప్రతి వ్యక్తి ఆప్యనించేటట్లుండాలని మధు పేరేని ఉత్తరం రాశాడు.

మధుని సాయంత్రానికి మధు వూడేపడ్డాడు.

వస్తూనే సుధాకరమీద నిరనుకుకున్నా 'మమ్మ' ఏం తక్కువ తినలేదు. అమ్మని మించినట్టే ఉన్నావు. మీ యిద్దర్ని సర్వతేక జవాబులు చెప్పలేక నా ప్రాణం పోతోంది. ముందు పెళ్లి గానీ, తర్వాత అమ్మ సంగతి మేమి చూసుకుంటాము. మీ చెల్లెలికీమీ పర్యవేదయ్యా మహాసూధావా!" అన్నాడు. సుధాకరం తృప్తిగా వచ్చాడు. లగాలు నిర్ణయించుకున్న తర్వాత మధు వెళ్లిపోయాడు. ఇందులో మేనమామ తన కనలేం వట్టనట్లు ఎటు చెప్పకపోవటం సుధాకరానికి చాలా బాధ కలిగింది.

లగ్నం నిర్ణయించటం జరిగింది. తనకు అంది సంబంధకూ ప్రతి విషయంలోను మేనత్తని సంప్రదిస్తేవేసిధంగా ఉండాలనే సుధాకరం ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు. తిధి, వార వర్షత్రాలు మంచిపని చెప్పి పురోహితుడు పేల్లికి నాలుగు రోజులు ముందే సుజాతని పెళ్లికూతుర్ని చేయించాడు. వేమక చాలా విందంగా జరిగింది. శాంతకి పిల్లాడ్ని దగ్గరకు తీసుకువే తీరుబడి గూడా లేదు.

సాయంత్రం అయింది. పెళ్లికూతురితోపాటు పేరంటా తల్లిదండ్రుకి కూడ శాంత గాజులు వేయిస్తోంది.

'మొదలు పెళ్లికూతుర్ని కానిచ్చమ్మా.' అంది పెద్ద ముత్తయిదు.

=====

ప్రియుడు : నాకు రెండు జెళ్ళలు అంటే యిష్టం.

ప్రియసి : అలాగా! అయితే ఇంచక్కా వేసుకోండి.

సుపేశ్వరి (పైదాగాజాగు)

=====

గాజులు బట్టలు సంచీ లోపలోంచి రంగు రంగు గాజులు తీసి సుజాత వేతికి ఎక్కిస్తున్నాడు. 'ఇంద్రధనుస్సులా ఏడు రంగులు వచ్చేట్లు వెయ్యి.' శాంత పురవగామిస్తోంది. 'అలాగేనమ్మా' అన్నాడు గాజులు బట్టలు ఎర్ర గాజులు తీస్తూ.

వచ్చిన పేరంటాళ్లందరూ ప్రస్తుతం అడపిల్ల గురించి—వాళ్ళకి కాబోయే పెళ్లిళ్ళ గురించి—అందరిలో సాధకభాదకాల గురించి లోకాభి రాచూరుణం చెప్పున్నారు. ఇందులో వాకిట్లోంచి ఎవరో శాంతని పిల్చి గుంటూరునుంచి మనిషి వచ్చారని, సుధాకరం మాట్లాడుతున్నారని చెప్పారు.

కాబోయే పెళ్లివారి దగ్గరనుంచి మనిషి రావటం ఎవరికీ ఏమంత ఆశ్చర్యం కల్గించలేదు. అందులో అయినవాళ్ళు, రెండు సెక్కులా కావాల్సినవాళ్ళూ ఏ ఖబర్లయినా ఉండవచ్చు. కాని శాంత లేని వెళ్లింది.

పది నిమిషాల గడిచిపోయాయి. గాజుబట్టల నిలరంగు గాజు తీసి సుజాత వేతి కెక్కిస్తున్నాడు. ఇంతలో బైటనుంచి శాంత చాదాపుడిగా లోలికి వచ్చి 'ఇదాగో ఆవు. మేనవి చాల్లే, అల్లరి. 'ఏమిటి? ఎందుకా' అదోరకంగా మారిపోయిన శాంత మొహంలోకి చూస్తూ ఎవరో ఆటంకంగా అడిగారు.

'ఆ పేసెయ్యి. పెళ్లి అగిపోయిందిట మనిషి. వచ్చాడు.' సుజాత ఉలిక్కిపడి వెనక్కు తిరిగి చూసింది. నిలరంగు గాజు ఎక్కిస్తున్న గాజులబట్ట కూడా ఎక్కిస్తున్న గాజు చుంగలో ఆ పేసె గుట్టు పెట్టుక కుని చూస్తుండిపోయాడు.

'కృమించండి. పిల్లవాడి తల్లికి ఒంట్రు బాగా లేదు. మమ్మల్ని ఉన్న వశంగా బైటలే రమ్మని ఖబరు వచ్చింది. సుజాతా నువ్వు లేని లోపలికి వెళ్ళ.' ఎలాగో గబగడా అనేసి శాంత లోపలికి వెళ్లిపోయింది. వచ్చినవాళ్లంతా ఒకళ్ల మొహాలు ఒకట్లు చూసుకున్నారు.

మరో అరంగులలో శాంత కోరికమీద ఇల్లంతా బోలి అయిపోయింది. వచ్చినవాళ్లంతా తతోవిధంగా గురుగువలదుకుంటూ వెళ్లిపోయారు.

'పదనా! అత్తయ్య కేమైంది' గబగడా పెట్టె సన్ని తలుపులు వేసి ప్రయాణానికి సిద్ధమవుతున్న పదినగార్ని అడిగింది సుజాత.

'అత్తయ్య కాదమ్మా. బావకి బాగుండలేదు! మరి ఎంతవరకు నిజమో! నువ్వు ఖంగారుపడకు. ముందా వేషం తీసేసి మామూలు బట్టలు వేసుకురా.' సుజాతమీద తన మాటలు ఎలా పనిచేశాయో గమనించకుండానే వెళ్లిపోయింది శాంత.

వేషమా!? పొద్దుట్టుంచి తన ప్రాణాలు తీసి వచ్చు మొగ్రో అంటున్నా వినకుండా కేకతీ బుజ్జిగించి బంధవంశాన కూర్చోపెట్టి చేసిన అంకణ వేషమా!? అనబు బాధకేమైంది!

సుజాత ప్రశ్నలకి ఎవరూ సమాధానం చెప్పలేదు.

ఆ రాత్రే అందరూ వచ్చిన మనిషితో గుంటూరు బైటదేరి వెళ్లారు. ఆ బైటదేరిటంలో తన మొహం అదృష్టవంతులారు అనే వదంతుడి చేసుకోవాలికి వెడోందని సుజాతకి తెలియదు. వచ్చిన మనిషి మధు అ ఉదయం గుండె ఆగిపోయి మరణించాడని చెప్పలేదు. వెళ్లగానే వాపు ఖబరు వివాల్చి వచ్చిందని సుధాకర్ కర్ణ గూడా వ్రూహించలేదు. అదేమోత్రం వ్రూహాకి అందినా వెంట వెళ్లి భార్యని తీసుకెళ్లేవాడు గారు.

వాకిట్లో వాళ్ళని చూస్తూనే విశాలమ్మ గారు—శాంతో తనం ఎత్తిస్తున్నారని. వెల్లంత కొడుకు వాళ్ళాత్తుగా గుండె ఆగి చచ్చిపోయి తనంగా మారిపోతే ఆ శచ్చి బిర్లుగా కాళ్ళి సారేస్తే యీ లోకం ఇంకా ఇతా ఇతాగే ఉండిపోవటం ఎందుకో ఆవిరకూ అరంకావటంలేదు. కొడుకు వాళ్ళతో దాదాపు పచ్చిదై పోయిన అవిడ సుజాతరే చూస్తూనే మీద కురికి 'మీరే నా బిడ్డని పొట్టన పెట్టుకున్నారు. ఇటుగో ఈ రాక్షసి మూంంగానే వాడు చచ్చిపోయాడు.' అంటూ సుజాతని వెయిపట్టి గుండెంది. అనుకోకుండా ఏదురైన యీ సంఘటనకి అంతా తెల్లబోయారు. సుజాత భయంతో అప్పగారి గుండె లకి బట్టిలా అంటుకుపోయింది. 'నీ మొహానికి పెళ్లి లే? నీ మొహంలో వాడి చావు రాసిపెట్టుందని నా కన్నుడే తెలుసు. అందుకే వద్దంటే వాడు విన్నాడు? ఇప్పుడు అనుభవిస్తున్నది ఎవరు? నీకేమే, నువ్వు రేపిపాటికి పెళ్లి చేసుకుని బాగానే వుంటావు. అయినా ఎలా చేసుకుంటావో చూస్తాను.'

నాకీ పెళ్లి వద్దు

నాడు కూడా నా కొడుకుకు పెళ్లి మూడోనాటికి దావకపోతే నా పేరు విశాలమేకాదే. చూడు! పద గొప్పదానలా అవిడ సుజాతమీద కురిసిస్తున్న శాప నార్దాలని వివరణ ఎవరో సుజాతని అక్కడుంచి అవతలకు లాక్కుపోయారు.

ఆ రాత్రికి రాత్రే భార్యని, చెల్లెలిని వెంట బెట్టుకుని బెజవాడ తిరిగి వచ్చేవాడు సుధాకర్.

జరిగిన ప్రయత్నాలు వూధా అయ్యాయి అనే కంటే చెల్లెలి జీవితం యిలా భగ్గువైపోయిందే అన్న భాధ ఎక్కువైంది సుధాకర్ కి. జీవితం ప్రకృత్యాలుగా వచ్చి అనుకోకుండా కొట్టిన యీ దెబ్బకి సుజాత మనసు దిమ్మెరపోయింది. చాలాలోజాలవరకూ సుతి పోయినదానిలా గదిలో అలా గంటలు గంటలు కూర్చుండిపోయేది.

రెండు సంవత్సరాలు యిట్టే గడిచిపోయినాయి జరిగిన యీ సంఘటన గూడ పొతబడిపోయింది.

శాంత ప్రాధ్యులంతో మళ్ళీ సుధాకర్ సుజాత కోసం సంబంధాలు వెతకసాగాడు. విశాలక్షమ్మగారు వేయి నాలుకలతో సుజాత దురదృష్టవల్ల వాటటుం మానలేదు. ఒకటి రెండు సంబంధాలు కుదర బోయి ఈ సంగతి తెలిసి వెనక్కు జంకినాయి.

రోజులు మడుస్తున్నకొద్దీ తన చెల్లెలు దురదృష్ట సంతురాలు కాదని, దానిలో జీవితం పంచుకునే అవకాశంలేని మళ్ళీ దురదృష్టవంతుడు అనించేలా సుజాత జీవితం చక్కదిద్దాలని సుధాకర్ లో గట్టి పట్టుదల ఏర్పడింది. కాని ఎవరూ ఎలా అనుకున్న సుజాత మనస్సులో విశాలక్షమ్మగారి తిట్లు శిలా రూపం ధరించాయి. అవిడ బాధ తన పాతిలు శాపంగా మారి జీవితాంతం శనివృక్షుడున్నా తనకి సుఖం లేకుండా చేస్తుందనే నమ్మకం ఏర్పడి పోయింది. అది తెలిసి యింకో వ్యక్తిని దానికి బలి కేయ్యటం సుజాత కిష్టంలేదు. అందుకే యివాళ అన్యగారితో అలా విస్ఫుకోచంగా నాకీ పెళ్లి వద్దు అని చెప్పగలిగింది.

సుజాత అదృష్టమో, దురదృష్టమో దానికి సవాల్ అంటున్నట్లుగా నిశ్చయమైన యీ సంబంధము చూస్తే సుధాకర్ కి కూడా మతి పోయినంత పన్నెంది. పెళ్లికొడుకు శీరానికి ఉన్న దెబ్బకీ యింపైట్టెకీ కావాలా అన్నట్లు ఒక్క మన అమ్మ తప్ప ముందు వెనకా ఎవరూ లేరు. బోలెడంత ఆస్తితోపాటు మంచి సంస్కార పృథయం గూడా కలిగిఉండటం అతని ప్రత్యేక లక్షణం అని స్పంది. ఆడవాళ్ళకి చదువు కంటే అందం, అందం కంటే గుణం ప్రధానం అనే మనీషి అతను. విదేశాలకు వెళ్ళొచ్చి పై ద్రాబాద్ లో ఉన్న పెద్ద కంపెనీలో ఇంజనీరుగా పనిచేస్తున్నాడు. అతనేంత ఆధునిక భావాలు గలవాడో వాళ్ళ బామ్మ అంత సాతసాళావు మనీషి. అటు బామ్మని తృప్తిపరుస్తూ ఇటు తనని సంపూర్ణంగా అర్థం చేసుకోగల వ్యక్తి కావాలి అతనికి. కాని ఎంత వెతికి కిసా అటో యిటో తప్ప అలాటి మధ్యరకమ్మ!

మనుష్యులు దొరకటంలేదు. వెతికి వెతికి విసిగి పోయిన అతను అసల బామ్మ బ్రతికున్నవ్వాళ్ళూ పెళ్లి చేసుకోగూడదనే నిర్ణయానికి వచ్చాడు. సుధాకరం స్నేహితుడైన రంగధామానికి శీరం గూడా కావల్సినవాడు. ఏదో మూలమీద ఓసారి పై ద్రాబాద్ లో కలుసుకున్నప్పుడు ఇలా తన

పుష్పము మీ ఆశ్రయం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరగాబోతున్నదిన్నీ, మీ సరియైన చర్యను గురించిన్నీ మీరు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోస్టు కార్డు పైన మీకు ఇష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, మీరు వ్రాయు తేదీ, వేళవివరములున్నూ, మీ సరియైన చిరునామాయున్నూ వెంటనే వ్రాసినపంపండి. జ్యోతిషశాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగామేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసినతేదీ లగాయతూ 12 మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవిత మార్గము, ఏ వ్యవహారములోమీకు జయము కలుగునో, ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశమునము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీ సుఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మా ద్రవ్యలాభము మొదలగువానిని గురించి పుష్పముగా మానవారీగా వ్రాసి రు 1 25వ. పై. లకు మాత్రము ఏ. పి. గా వంపగలము. (ఏ. పి ఛార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్ట గ్రహములేనైనా ఉన్నయెడల శాంతివేయి విధానం కూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపై నెంపబడును. మేము పంపిన భోగిట్టూ మీకు తృప్తిగా లేనివిడల పై కము నానసు చేయబడును. ఒకసారి సరిక్షించండి. అద్రుసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. Dev Dutt Shastri, Raj Jyothishi (W P.) JULLUNDUR CITY

కాల్గేట్ టూత్ బ్రష్

మీ దంతములను ఎక్కువ శక్తివంతముగా శుభ్రపరుచునట్లుగా తయారైనది!

కాస్టిక్ ముగా తయారు చేయబడిన కాల్గేట్ టూత్ బ్రష్ చాల సులభముగా పండ్ల పండులలోకి పోవును.... లోపలికాగమును వెలుపలికాగమును ఎక్కువ శక్తి వంతముగా శుభ్రపరుచును.... మెత్తగా తోమినచో చిగుళ్ళను గట్టి పరచును! కాల్గేట్ టూత్ బ్రష్ వాడి మీ పండ్లను, చిగుళ్ళను జాగ్రత్తగా మంచండి.

- * నైజాత * పెద్దంకు * చిన్నవారికి
- * పిల్లలకు * పనిపిల్లలకు
- * గట్టివి * ఓమాదిరివి * మెత్తనివి

అంతేగాక డీలక్స్ ఆరోగ్యదాయకమైన ప్లాస్టిక్ పెట్టెలోగూడా లభించును!

శాశ్వతమైన శుద్ధిచేసిన నైలాన్ కుచ్చుల వలన ఇది బాగా మన్నితుంది!

TB/G/127

స్నేహితుడి చెల్లెలు వో అమ్మాయి ఉందని. ఒక్క పిల్ల, చాలా బాగుంటుందనే విషయం తప్పిస్తే ఇహ ఏ విషయంలోను శీఖరతో నరితూగలేరని గూడా చెప్పాడు. బెజవాడ వెళ్లి చాలా సంవత్సరాల అయింది. ఓసారి చూసినట్లు ఉంటుంది. పెళ్లి కూతుర్ని చూసినట్లు ఉంటుందనుకొన్న శీఖరం చూడటానికి వస్తారని కబురు చేశాడు. శీఖరం స్త్రీగతులు రంగధామం వర్ధిల్లించి చెప్పంటే సుధాకరం పూ అని గాని ఆ అని గాని అనలేదు. మరి అంత పై గా ఉన్న సంబంధం అతని పూహ కందనిది. కానీ రంగధామం పట్టు వదలేదు. శీఖరాన్ని తీసు కొచ్చాడు. నన్నగా పొడగ్గా రివలలా ఉన్న సుజాత క్షణంసేపు శీఖరం కళ్ళలోకి చూసి అని తనవైపే అనకీగా చూస్తున్నాయని గ్రహించి వెంటనే కళ్ళ ప్రక్కకు తిప్పేసుకొంది. ఆ తిప్పేసుకోవటంలో శీఖరం మనసు కూడా ఆ చూపుల వెంబడి వెళ్లిపోయిందనే చెప్పాలి. స్వదేశంలోనూ, విదేశాల్లోనూ శీఖరం చాలామంది అందమైన ఆడవాళ్ళని చూశాడు గాని, ఇలా చాలా సాధారణంగా ఉన్నట్లుండి ఒక్క చూపుతో పదేపదే తన వైపు చూసేలా చేసే మహా సౌందర్యాన్ని ఎక్కడా చూడలేదు. ఉన్న అరగంటలో శీఖరానికి సుజాత వైపు నుంచి కళ్ళ తిప్పుకోవటం చాలా కష్టమే అయింది.

చూసి వెళ్ళగానే ఆ సాయంత్రమే రంగధామం వేత కబురు చేశాడు. పిల్ల నచ్చిందని మిగతా విషయాలు వచ్చి మాట్లాడమని. శీఖరం మిగతా విషయాల అనటంలో గల ఉద్దేశ్యం లగ్నం ఎప్పుడూ విలుగా ఉంటుంది? పెళ్లి ఎక్కడ చేస్తారు? అని మటుకే ఆ పై విషయాలు సుధాకరం శక్తి సామర్థ్యాలకి వదిలేశాడు సంబంధం జానసుకుని ఇంటికి వచ్చేసంటే సుధాకరకి మతి పోయినంత వచ్చింది. తను చేసింది తనకే నమ్మకం ఏర్పడటంలేదు సుజాత శీఖరంలాటి వాడిని పొంద బోతోంది అంటే అతనికి ఊపిరి పీల్చటానికేగాని ఈ విషయం ఇంకొకటికే చెప్పాలి అని గాని అనుకోటం గూడా భయంగా ఉంది అందుకే ఈ పెళ్లి విషయం ఎవరో మరి ముఖ్యులు అనుకున్నవాళ్ళకి తప్ప బంధువుల అందరికీ తెలియజరచలేదు. విశాలకమ్మగారికి అసలు కబురే తెలియకుండా జాగ్రత్త వడ్డాడు.

చాలా స్వల్ప వ్యవధిలో లగ్నం నిర్ణయంప బడింది శీఖరం బామ్మగారు వచ్చి పిల్లని చూసు తు సంసార ఎక్కువగా ఉందని తప్పిస్తే వెళ్లి పోయింది.

పెళ్లి పనులు చాలా నిరాడంబరంగానే ప్రారంభ మైనా శాంతికి సందడి తప్పలేదు ఈ సందటో అన తనరూ సుజాత గొడవ పట్టించుకున్నట్లే లేదు తనకే పెళ్లి యిష్టంలేదని మొదటో వదినగార్ని చెప్పాలని సుజాత చాలా ప్రయత్నించింది. కానీ అవకాశం చిక్కలేదు. ఓ చెంప లగ్నం దగ్గర వడిపోతోంది. ఏ సమయంలో ఎలాటి కబురు విన్నాల్సి వస్తుందో అని సుజాత శరీరంలో నరనరం ఒణికిపోతోంది. పెళ్లి ఏదో కారణంచేత తనే ఆపేస్తే బాగుండుననిపిస్తోంది. అందుకే ఎలాగో అన్నగార్ని చెప్పేసింది.

సుజాత మాటలు సుధాకరం చెవిని పడినట్లు లేదు. అతను మామూలుగానే ఉన్నాడు. మధ్య మధ్య ముటుకు ఏదో గుర్తు వచ్చినవాడిలా 'కాంతా

—సుజాత ఏదీ? ఏం చేస్తోంది? అని ముటుకు అడిగేవాడు. అలా అడగటంతో ఓ కన్నూ—చెవి చెల్లెలివైపున్నాయని అర్థం అయింది. శాంత కనలు సుజాతవైపు కళ్ళెత్తి చూసే తీరుబడి కూడా లేదు. సుజాత అనుకున్నట్లుగా ఈ పెళ్లి ఆగేట్లు లేదు. ఉరిశిక్ష దగ్గర వచ్చున్న ఖాదీ గుండెల్లా సుజాత బిగవట్టుకుని ఆ క్షణం కోసం ఎదురుచూస్తోంది.

అలా బిగవట్టుకుని చూస్తుండగానే ముహూర్తం దగ్గర వడింది. పెళ్లికొడుకు తరలివచ్చాడు. మంగళ వాయిద్యాలు మోగినాయి. ఇద్దరిమధ్య అడ్డుగా పురోహితులు పట్టుకున్న నన్నటి తెర జారిపోయింది. ఎదురుగా తెల్లగా, పొడుగ్గా, పనుపు బట్టల్తో ఆరోగ్యంగా, బలంగా ఉన్న చేతుల్తో మంగళమాత్రం పట్టుకుని శీఖరం నిలబడ్డాడు. క్షణంసేపు సుజాత కళ్ళెత్తి చూసింది. అతని కళ్ళలో పెదవులమీద చిరు దరహాసం మెరిసింది అప్పటికే నీళ్ళ నిండిన సుజాత కళ్ళ క్రిందకు వాలిపోయినాయి. పురోహితులు గొంతెత్తి మంత్రాల చదివారు. 'సీతమ్మ పెళ్లికూతు రాయెనే' అని బిగ్గరగా బాండ్ మేళం సాడింది. శీఖరం చేతులు సుజాత వెళ్ళో మూడు ముళ్ళూ వేసేసినాయి. సుజాత చెవులకి మేనత్త తిట్లు, శాసనార్థాలు వెయ్యి కంఠాలతో మంత్రాలఘోషగా విన్పించాయి. మిగతా తంతంగం ఎలాగో పూర్తి అయింది అచ్చింది తడబడు న్న అడుగులతో తూలిపోతున్న శరీరంతో సుజాత వదినగారి సాయంతో లోపలకు వెళ్లిపోయింది.

భోజనా లయంతర్వాత పూజ గదిలో కూచుని విశ్రాంతి తీసుకొంటున్న పెళ్లికూతురి దగ్గరికి శీఖరం బామ్మగారు వచ్చి కూర్చుంది ఆవిడ మొహం ఆనందంతో యింత చేసుకుని 'వాడికి జన్మలో అసలు పెళ్ళి రాదనుకున్నానే అమ్మాయి నాకే తెలుసు భగవంతుడు నీన్ను పుట్టించి యీ మారుమూల పెట్టాడని, దానికోసం వెళ్లి సన్యాసి దేశాన్ని గాలిస్తున్నాడని' సుజాత అంటే ఆవిడ కెంత తృప్తి, సంతోషం కలిగియో ఆసందంతో తెరుచుకున్న ఆ బోసినోకే చెప్తోంది

'మళ్ళీ ఈ కోణానికి ముని మనవణ్ణి యివ్వక పోయావంటే చూసుకో నీవని చెప్పా.'

బొమ్మలా కూర్చున్న సుజాత ఆవిడవైపు పెద్ద పెద్ద కళ్ళు చేసుకుని చూడసాగింది. రేపు శీఖరానికి ఏదన్నా అయితే యీవిడ మొహం ఎలా మారిపోతుంది? ఇప్పుడు కవిస్తున్న ఈ సంతోషం—తన పాలిల మళ్ళీ శాపంగానో, ద్వేషంగానో మారి పోతుంది కాబోలు. ఆలోచించి చూస్తే అదృష్టానికి దురదృష్టానికి వెంట్రుకువాని లేదా, అంతే అది గ్రహించినవాళ్ళకే తెలుస్తుంది సాయంత్రం దంపతు లిద్దరూ సుధాకరకి నమస్కరించటానికి వెళ్లారు. వాళ్ళ సొంతం వంగకుండానే ఇద్దర్నీ చెరో చేత్తో లేదీస్తూ చెల్లెలి చేతిని శీఖరం చేతిలో పెట్టూ 'శీఖరం, నా చెల్లెలి మనస్సు శరీరంకంటే మకుమారం. ఆపరూపం గూడాను' అన్నాడు.

'అప్పురూపమైన వస్తువుల్ని ఎంత జాగ్రత్తగా చూసుకోవాలో నాకు తెలుసులే సుధాకర' అన్నాడు శీఖరం నవ్వుతూ. అతని నవ్వు పరధ్యాసంగా ఉన్న సుజాతనిపట్టి యీ లోకంలోకి తెచ్చి మరి గిలి గింతలు పెట్టింది. దూరంగా నిలబడ ఎవరో

ఎలెక్ట్రిక్ & రేడియో గైడ్
అభివృద్ధి చేయబడిన క్రొత్త కారు
 ఇంటిలోనే ఎలెక్ట్రిక్ ఇంజనీరింగ్ పూర్తి కారు రేడియో రిపేరింగ్ రేడియో మెకానిసింగ్, ఇండ్ల వైరింగ్ వేర్చుకోండి ఇంటిలోనే రు 50 లకు బ్రాన్సిస్టర్ రేడియో తయారుచేయటం నేర్చుకోండి. ఎలెక్ట్రిక్ & రేడియో పనులకు ఉత్తమ గైడ్. (900 చిత్రపటములు) ధర రు. 10. వి.సి.పి. చార్జీ రు. 2. సెక్యూరిటీ: 325 చిత్రపటములకు ఆమెరికన్ ప్రచురణ. ధర: రు. 6/- V.P.P. చార్జీ రు. 2. Tagore Vigyan Mandir (A-10) Halka No. 13, ALIGARH

పక్కనను, అత్యున్నము, ధాతాధోర్ణులము నరముల బలహీనత, శరీర కృశణము, దడ **వా జీ ప్ర భు** (బంగారు చేరినది) పారింది వీర్యవృద్ధి గలిగించు రహాయనం. సీసా రు. 5/- పొమ్మ ఖర్చులు రు. 1-25 అదనం. **మకరధ్వజతిల్ల** (వై మరనకు) అంగినరములు బలహీనత చెంది సన్నగిల్లినచో సీసా రు 6/- సెప్టెంబర్ 10/- సెప్టెంబర్ 1-25. చరకాశ్రమం ఫార్మశీ (ఫోన్ 2240) తాలూకాఫీసు ఎదులు - విజయవాడ - 3.

ప్రాణాస్ ఫీవర్ క్యూర్
 (approved by A. P. Govt.)
 డాక్టర్ల సహాయము లేకుండా అన్ని రకముల జ్వరములను తప్పక కుదుర్చును ప్రతి ఇంటా వుండు తగి వది. వైద్య ఖర్చులు తగ్గును. ధర సీసా 1 టికి రు. 2-50 నన్నె సోస్టేజి అదనం. తయారుచేయువారు - ప్రాణాస్ ఫీవర్ క్యూర్ క్లినిక్ సంస్థాపకులు. - వైద్య భూషణ పంఠం, ఎం. ముఖ్య ప్రాణాస్, (రిజిస్టర్డు మెడికల్ ప్రాక్టీషనరు) మన్మథాస్ పేట - మచిలీపట్టణము.

ఈదూ జోదూ చక్కగా కుదిరింది కన్నుల వండువగానుంది అనటంతో సుజాత చటుక్కున తల తిప్పి అటువైపు చూసింది. చూస్తుండగానే కలలోలా అన్ని జరిగిపోయాయి.

నాకీ పెళ్లి వద్దు

శీరానికి ఎక్కువగా శలవు అవసరంవల్ల వెంటనే వెళ్లిపోవాల్సి వచ్చింది. ఆరాత్రి సుజాతని దగ్గరకు లాక్కొంటూ 'పెళ్లికూతుళ్లని వెతు

క్కవటంలోనే నా శలవులన్నీ అయిపోయినాయి. తీరా పెళ్లికూతురొచ్చేసరికి శలవే లేదు చూడు' అన్నాడు సవ్యతూ.

ఎక్కడో పుట్టి ఎక్కడెక్కడో ప్రవహించి— ఏ మారుమూలగా ఉన్న సముద్రాన్నీ వెతుక్కుని అందులో వెళ్లి చక్కమై పోయిన మహానదిలా సుజాత శీథరంలో కలికిసిపోయింది. నిన్నటి సుజాత బెరుకు తనం, సంకోచం అన్నీ పోయినాయి. అతని పక్కన నిలబడే అదో అందమైన అనుభూతి తప్ప యింకేం కన్పించటంలేదు.

“ఉండుండి అలా ఏదో పోగొట్టుకోబోతున్న దానిలా జేల చూపులు చూస్తావే?” సుజాత భుజాల చుట్టూ తన చేతుల్తో పెన వేస్తూ అడిగాడు శీథరం.

ఇన్నాళ్లు ఈ అమ్మాయి లేకుండానేనలా గడి పాను? అని అనిస్తోంది అతనికి. అతని ప్రతి కదలికలో, ప్రతి స్పర్శలో సుజాత పల్ల అనురాగం తోణికినలాడోంది.

“మాట్లాడవే? నిన్ను నాతో తీసుకెళ్లి పోవా అనుకుంటున్నాను. రావటానికి నీ కిన్న మేనా?” ఎందు కలా చూస్తావు? నేనేం నీలా బొమ్మలా లేనుగా” తన జాబ్బువంక, కనుబొమల వంక, పెదవులవంక పరిశీలనగా కన్నార్చుకుండా చాలాసేటినుంచి చూస్తున్న భార్యని వంగి కళ్ల మీద ముద్దు పెట్టుకుంటూ అన్నాడు. సుజాత చప్పున కళ్లు మూసుకుంది. అతని పెదమల కుండే స్పర్శ కళ్లను లాకి లోపల నరాల్లాకి విద్యుత్తులా ప్రవహించినట్లుగా ఉంది సుజాతకి.

“ఈ కళ్ళే నన్ను ఆకట్టుకున్నాయి. నీ మనసు దేనికి స్థానమో నే నింకా గ్రహించలేదు గాని— కళ్లు మటుకు అందాలకి ఆలయాలు.” చూడు. నాకు తెలియని భావాలకి భాష గూడా నేర్పు తున్నాయి.” నుదుటిమీది పెదవుల్తో తాకుతూ అన్నాడు.

‘ఛ! కాలుక!’ సుజాత చప్పున కొంగుతీసి శీథరం పెదవులకి అంటిన కాలుక తుడిచేసింది.

ఆ రాత్రి తన్నెలా సమాధాన పరచాలో—బామ్మ గారి నెలా సంతృప్తిపరచాలో విషరంగా సుజాతకి కొత్త జీవితాన్ని గురించి పాఠాలు చెప్పాడు శీథరం. అతను చెప్పున్న ప్రతి మాటని శ్రద్ధగా అలకించింది సుజాత.

“మర్నాడు సుజాతని తీసుకెళ్తానన్న శీథరాన్ని చూసి “ఇంత త్వరగానా? ఒక్క నెలరోజు లుంచగూడదూ? పోనీ కనీసం 20 రోజులు” అడగలేక అడగలేక అడుగుతున్న సుధాకరాన్ని చూసి శీథరం ఏమనుకున్నాడో 15 రోజుల తర్వాత వచ్చి తీసుకెళ్తానని చెప్పి వెళ్లిపోయాడు.

వచ్చిన చుట్టూలంతా వెళ్లిపోయారు ఇల్లంతా నిశ్శబ్దంగా అయిపోయింది. పెళ్లి తాలూకు సువాస నలు యింకా యింటిని వదిలిపోలేదు. ఏమూల చూసినా పెళ్లి తాలూకు ఏదో చిప్పించి కప్పి స్తోంది సుజాత మనసులో భావాల ద్వంద్వ యుద్ధం మొదలుపెట్టినాయి. ఒక్కోసారి ఇంద్రం అబద్ధం. తనేదో భ్రమలో వడికొట్టుకొ పోతున్నా ననీస్తోంది. కాని మరు క్షణంలోనే శీథరంలో గడిసిన క్షణాలు అనుభూతులుగా మారి మనసంతా ఆనందదోలికల్లా పూగుతూ నంటున్నాయి. తన వేలికున్న దానిమ్మగింజ రంగు రాయి ఉంగరం చూసినపుడల్లా అందుకోంచి నవ్వుతన్న శీథరం

డాక్టర్ వృత్తి చేయండి

విరామకాలంలో ఇంటిలో హోస్పిటల్ ల్యూషన్ ద్వారా హోమియోపతి చదివి, గవర్నమెంటు రిజిస్ట్రర్లు కాలేజి ద్వారా డిప్లొమా పొందండి ప్రాప్రెక్ట్ చేసి ఉచితం. వెంటనే ప్రాయుడి

Indian Homoeopathic College, (APW), JULLUNDUR CITY

పండిత డి. గోపాలాచార్యులవారి

అరుణ

స్త్రీల ఆరోగ్యనోబాగ్యాలకు

అయుర్వేదాత్మక మం ప్రసిద్ధ వైద్యుడి మ రాష్ట్ర-17

పాడర్లతో కెళ్ల మేలైనది

రాజ్

టాల్కం పొడరు మంచి సువాసనగలది

మణ్యం & కంపెనీ, బెంగుళూరు-20.

(కింది వాల్లం యదుల భిం చు ను.

బెజవాడ వెంకన్న ఓ సన్నె, రాజమండ్రి. • పువ్వాడ పుల్లయ్య ఓ సన్నె, విజయవాడ. • రామా ఏజెన్సీస్, నెల్లూరు. • రవి ఓ కంపెనీ, రిచి, బందరువీధి, మద్రాసు-1. • నీటి ఎంపోరియం, మాణిక్యమందిర్, కాకినాడ.

మొహం కన్పిస్తోంది.

శీఖరం వెళ్లిన మూడోరోజునే ఉత్తరం వచ్చింది. అందులో తనకేం తోచటంలేదని, క్షణం యుగంలా ఉందని, ఏ ఏమిషంకోనైనా వచ్చే పెయ్యగంపని రాశాడు. సుజాతకి అతని ఉత్తరం మరి కొత్త లోకం ఏర్పరిచింది.

‘ఏమ్మా? ఈ వెళ్లి అసలు వద్దే వద్దన్న మనిషిని గదూ! అలా తహతహ లాడిపోతున్నావు?’ బాలగోరోజు మళ్ళీ ఉత్తరం కోసం ఎదురుచూస్తున్న సుజాతని శాంత వెక్కిరించింది.

‘పో! వదినా!’ తెచ్చిపెట్టుకున్న కోసంలో సుజాత అక్కడబ్బంది లేచి వెళ్లిపోయింది. కాని లేచి యివతలకు వచ్చేసిన వెంటనే మనసు ఎలాగో అయిపోయింది. తనా అనూహం దాటి వచ్చేయ్య లేదూ? వచ్చేసే గదా శీఖరం చేయి అందుకుంది. యేమో! యెవరు చెప్పగలరు? ఈ సంతోషం. ఈ పట్టు లేని ఆనందం దేనికన్నా సూచనలేమో! చూస్తుండగానే సుజాత మొహం వివర్ణమై పోయింది. అసలు శీఖరాన్ని పొందకుండా ఉంటే అదోమాట గాని. ఒకసారి పొంది మళ్ళీ పోగొట్టుకోవాలంటే! క్షణంసేపు సుజాత గుండెలు తెలియని భయంతో వణికినాయి.

‘ఏక్కడ నువ్వు? ఇదూగో ఉత్తరం వచ్చింది. కైటికి రా—’ బైటనుంచి వినిపిస్తున్న శాంత మాటలకి సుజాత హృదయం ఎగిరి గంతేసింది. కాని ఆ వైతన్యం శరీరంలోకి రాకుండా జాగ్రత్త పడి మామూలుగా, మెల్లగా యివతలకు వచ్చింది.

ఇదూగో—నీ ఉత్తరం. మీ అన్నయ్య పేరిట గూడా రాశారు” శాంత ఆ ఉత్తరం చింపుతూ అంది.

గదిలోకి వచ్చేసే కూర్చుని ఉత్తరాన్ని ఒకటికి రెండుసార్లు చదువుకుంది. అందులో సారాంశం బామ్మగారు కూడ సుజాతని తీసుకురమ్మనమని గోల చేస్తోందిట. తనకి ఏమీ తోచటంలేదుట. తనివారం రాత్రికి తన స్వంతకారులోనే వచ్చేస్తున్నట్టు. తిరిగి సోపూరం ఉదయం ఇద్దరూ కలిసి హైద్రాబాద్ వెళ్లిపోవాలిట. అదే విషయం సుధాకర్ కి గూడా రాస్తున్నావని రాశాడు. దోపలో తను ఏక్కడెక్కడ ఆగి, ఏమిచోట్ల సుజాతని గురించి ఆలోచించేది వివరంగా గుర్తుపెట్టుకుని వచ్చేటప్పుడు ఆయాచోట్ల చూపిస్తానని రాశాడు. ఉత్తరం చాలా వివరంగా విశేషాలతో, అలంకారాలతో పుదుమధురంగా ఉంది.

అసలు దేనికోసమూ ఎదురుచూడగూడదు. అలా చూడటం మొదలుపెట్టే కాలమే అగిపోయినట్లు నిశ్చయమైంది. సుజాతకి ఈ జన్మలో తనివారం అనేది రాదనిపించింది ఎలాగైతేనే వచ్చింది. సాయంత్రం అవనూ అయింది. స్నానంచేసి బట్టలు వేసుకుని అలంకరణ కోసం నిలువుటద్దం ముందు కూర్చున్న సుజాతకి అద్దంలో తన ప్రతిబింబానికి బదులు శీఖరం మొహం కన్పించి చిలిపిగా నవ్వి కన్పిస్తోంది. శీఖరం తనెదుట లేకపోయినా అతన్ని ప్రత్యక్షంగా చూస్తున్నట్లుగానే ఉంది. ఒక్కసారి పూచా మనిషిని ఎంత పిచ్చివాణ్ణి చేస్తుంది!

జడ వేసుకోవటం పూర్తయి ఒకసారి పెట్టుకొచ్చి పూలే సరిగ్గా కుదరలేదని తీసేసి మళ్ళీ పెట్టుకుంటుండగా వెనకనుంచి శాంత వచ్చి వినమోయింది. ఇంకా నీ సింగరం పూర్తికాలేదా? అతనికి అన్నంలోకి ఏం చెయ్యమంటావు’ అంది.

“పో వదినా! నాకేం తెలుస్తుంది.” కృత్రిమ కోపంతో పెదవులు ముడుచుకుంటూ అంది సుజాత.

“లేకపోతే నాకు తెలుస్తుందా? మరి గంటలు గంటలు గదిలో కూర్చుని చెప్పుకున్న ఆ ఖబుర్లన్నీ ఏమిటో?”

సుజాత షక్కుమని వచ్చింది. ‘బావుంది. అయితే నీకేం కూర యివ్వు. ఏ పులుసు యివ్వు. ఇవేనా ఖబుర్లు?’

“కాక? ఏమోనమ్మా, నాకేం తెలుస్తుంది. మీ అన్నయ్య నన్ను మొట్టమొదట అడిగిన మాట ఏమి గుర్తింపకాయ కూర వచ్చనా అనే?’ గాంభీర్యం తెచ్చిపెట్టుకుని అంటున్న వదినగారి మాటలకి సుజాత కిలకిలా నవ్వేసింది. ఖంగుమన్న ఆ నవ్వులో మనసులో పొంగుతున్న సంతోషం కట్టలు తెంచుకుని ప్రవహిస్తోందని స్పష్టంగా తెలుస్తోంది ‘ఏమిటి. వంకాయకూర అంటున్నావు?’ అప్పుడే సుధాకరం లోపలికి వస్తూ అడిగాడు.

‘ఏంలేదు. అన్నంలోకి ఏం చెయ్యాలో సుజాతని సలహా అడుగుతున్నాను..’ శాంత లోపలకు పారిపోయింది.

‘ఓహూ! ఇదెప్పటినుంచి’ అన్నాడు సుధాకరం నున్న నవ్వు పైటచెంగులో దాచేసుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తున్న వెళ్లెలివంక చూస్తూ.

‘ఏమ్మా? నీవని కాలేదూ! అతను వచ్చే వేళయింది. ఇంకో గంటలో వచ్చేయ్యచ్చు’ అంటూ సుధాకరం బైట తెల్లిపోయాడు.

సుజాత మళ్ళీ అద్దంవైపు తిరిగింది. ప్రతి బింబంతో మళ్ళీ సంతోషణ మొదలైంది. అవును. వదినమాటలు నిజమే. ఈసారి అతనికి యేమేమి యివ్వమో అన్నీ అడగాలి. రంగులు కూడ. యే రంగు చీరలు యివ్వమో తెలుసుకోవాలి. తెలుపు అతనికి యివ్వు ఉంటుందో వుండేదో. కట్టుకున్న తెల్లచీరవంక చూసుకుంటూ అనుకుంది.

ఎలాగో 7 గం. అయింది. హాల్లో గడియారం గంటలు కొట్టింది. సుజాతకి హెచ్చరికచేసేసి, మళ్ళీ తనవని చూసుకోసాగింది. ఆ గంటలు విన్నప్పుట్టుంచి సుజాతకి కూర్చో బుద్ధికావటంలేదు. మాటిమాటికి బైటికి తొంగిచూస్తూ. కారుహోల్స్ కోసం ఒళ్లంతా చెవులు చేసుకునివంటూ ఇంట్లో అటుయిటు తిరగ

పొగింది. తనివిందా నువననల్ని విరజిమ్ముతున్న మల్లెనూపులతో, నాటికి పోటీ వచ్చున్నయూ అనేం తటి తెల్లటి బట్టల్లో, కళ్లనిండా మెరుపులు కురిపిస్తూ, యేదో తెలియని వైతన్యంతో కదిలి పోతూ అటుయిటు తిరుగాడ్చున్న సుజాతని చూస్తుంటే సుజాతలో యింత సౌందర్యంవుందా అని శాంతకే ఆశ్చర్యం వేసింది.

మాటిమాటికి గడియారం చూస్తూ, బైటకు అననానంగా చూస్తున్న ఆడబడుచుని వేళాకోళం పట్టించాలనిపించింది శాంతకి.

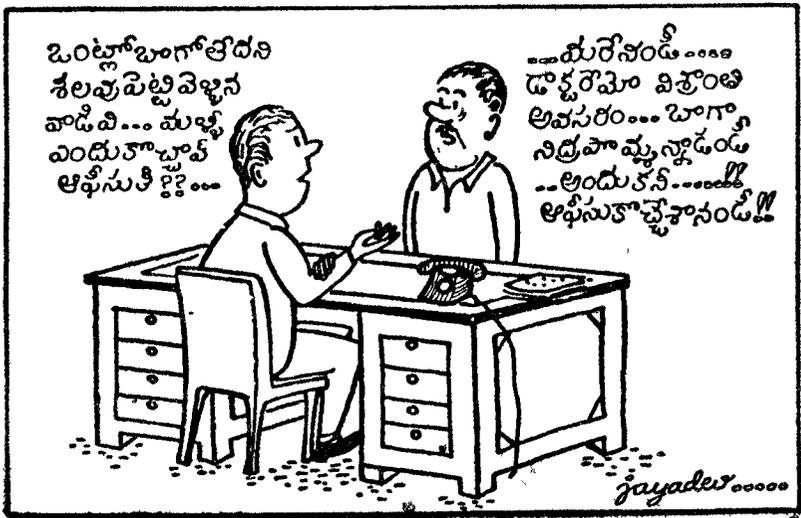
“యేమిటి? అలా కాలగాలిన పిల్లలా యిల్లంత కలియచేస్తున్నావు? ఆ మాత్రం అలస్యం కాకపోతే అందం యేముందిలే—అసలింతకీ బైలుదేరాడో లేదో.”

“ఘీ—ఘీ— అలా అనకు వదినా. నాకు ఉత్తరం రాసి ఎలా రాకుండా ఉంటారు?” ప్రవణ చంలో యిదెక్కడన్నా సంభనమా అన్నట్లు చూసింది సుజాత.

“యేమో, మామూలు మనిషి? అనుకోగానే బైలుదేరేందుకు? అధికారగల ఆస్థనరయ్య. యేక్కణంలో యే అవసరంఅయినా రావచ్చు. అగి పోవచ్చు.”

“పోవదినా. అప్పుడే — నీకు తమాషాగా వుంది కదూ — సర్దే — నిజంగా రారేమో — పివంట లన్నీ తీసుకెళ్ళి అవతలపారెయ్యి.” పివం యిందాకట్టుంచి కష్టపడి చేశావు. కోపంగా సుజాత అక్కడ నుంచి లేచిపోయింది.

“బావుంది. ఆయనగారు రాకపోతే మానోళ్ళే మైనాయి. మధ్యమమ్మల్ని నన్నులు వదుకోవన్నావా యేమిటి?” శాంత నవ్వుతూ వెళ్లిపోయింది. వదినగారిదగ్గరనుంచి లేచివచ్చేసిన సుజాతకి అనుకోకుండా కళ్లలో నీళ్లు తిరిగియాయి. నిజమే! ఒకవేళ అతను నిజంగా రాకపోతే. వస్తాడని మనసు గట్టిగా చెప్తింది యేమో. వదినన్నట్లు హఠాత్తుగా ఏ అర్డర్ వచ్చినా తగిలితే? హఠాత్తుగా సుజాతకి ఆరాత్రి ఆ నిశ్శబ్దం — తనలా ఎదురు చూడటం అంత చచ్చగా అన్పించింది. ఏదో తెలియని నీరసం గుండెల్లో ప్రవేశించి ప్రభావంతో లాగేసింది. అసలివత తనింత అలంకరణ చేసుకుందెందుకు? అన్నయ్య—వదిన చూస్తున్నారనే సిగ్గు కూడా లేకుండా. ఘీ—ఘీ—తను సామాన్యంగా యెందుకుండలేదు. ఒకవేళ అతనోస్తే — ఏ అలం

ఒంట్రో ఒంగోలోదని
శేలవుదిట్టవెళ్ళిన
వాడిది... మళ్ళీ
ఎందుకొచ్చావో
ఆఫీసులోకి??...

—మరేనండీ—
డాక్టరేమీ విశ్రాంతి
అవసరం... బంగా
నిద్రపామ్మన్నాడంట
—అందుకని...
ఆఫీసుకొచ్చేసానండీ!!

jayadev

కరణాలక ఉదాసీనంగావున్న తననిచూసి యేమను కుంటాడు ? నే రావటం అనేది ఈ అమ్మాయికి యేమంత గొప్పవిషయంగా లేదుకాబోలు అనుకోడు? వస్తూనే మొదటిచూపులోనే అతనిమనసు వొప్పించడం కాదా ! తల్పించివచ్చు తీసేద్దాం అనుకుంటున్న పూలని నుజాతవేతులు ఈ ఆలోచన రాగానే మళ్ళీ ఆలోగే ఉంచేశాయి.

నాకీ పెళ్లి వద్దు

ఇంతలో వాకిట్లోంచి 'సుధాకరం' అన్న పిలుపు విచ్చింది.
 "యెవరు ?" అంటూ యివతలకు వచ్చింది సుజాత.
 వచ్చింది రంగధామం. 'అన్నయ్య ఉన్నారమా ?'

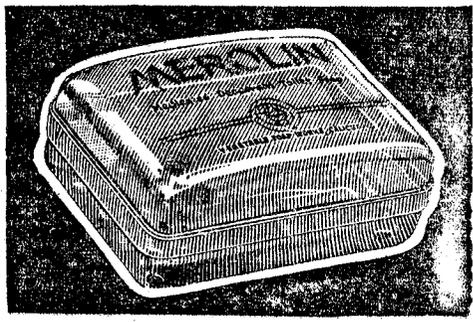
అన్నాడతను కొత్త అలంకరణతో రాత్రిరాణిగా మెరిసిపోతూ వచ్చిగుమ్మంలో నిలబడి నుజాలని చూస్తూ.
 'ఉన్నారు. పిలస్తాను. కూర్చోండి' వరంధారో వున్న కుర్చీచూపించి వెనక్కుతిరిగి తోపలకు ఎన్నే సుందంగా 'యెవరు' అంటూ ఇంతలో సుధాకరంమే బైటక్ చ్చాడు.

యుక్తకాలపు ప్రత్యేక కానుక

ప్రతి రెండు కేకులతో
 ఆకర్షణీయమైన
 ఒక సబ్బు పెట్టె

ఉబితం

(స్రాకు అంతా పూర్తి అయ్యేవరకు)

మెరోలిన్ మీ ముఖవర్షస్సునకు మరింత మెరుగులు తీర్చును... చర్మముయొక్క ఆరోగ్యము యుద్ధాస్థితికి పెంచును... శారీరక దుర్గంధమును తొలగించును, దీనిలోని ఓషధీకృతమైనట్టియు, దుర్గంధము తొలగించునట్టియు లక్షణములు మీ అలంకరణ పోషణకు వృద్ధికారకమగును.

ఇప్పటికే మీరు యీ సబ్బువలన మీ సొమ్మును మించిన విలువను పొందుచున్నారు - ఇప్పుడు అదన భావం కూడా పొందగలరు!

వెజిటబుల్ సోప్ వర్క్స్
 కాలికట్

SNP/M 224 TE

'కాలజీ ట్రంక్ కాల వచ్చిందోయి. ఫీరం కాల. యాక్సిడెంట్ అయింది.' ముందుకి అడుగులేస్తున్న సుజాత చలు కుప్పన ఆగిపోయి గిర్రుకుప్పన వెనక్కు తిరిగింది. 'బెజవాడకి 30 మైళ్ళ దూరంలోవే. కాలే దియినా వంపించాలి'

'కాలా ? యాక్సిడెంటా ? ఫీరం పంగలెనా సువ్యవేషేది' ఖంగారుగా అన్నాడు సుధాకరం.

గుమ్మలదాకా వచ్చిన సుజాత స్థాణువులా నిల బడిపోయింది. ప్రవచనం అంతా గిర్రున తిరిగి పట్టు యింది. వీదో తెలియనిశక్తి సుజాతకిని తేలిక చేసేసి భూమ్మీదనుంచి ఆకాశంలోకి విసిరేస్తోంది. శూన్యంలో గిర్రగిర్రతురుగుతున్న సుజాతనుంచి తల్లో పూలు వంటివి వచ్చి బట్టలు. విడిపోయి భూమ్మీదకి రాలిపోతున్నాయి. గుమ్మాన్ని చేత్తో గట్టిగా పట్టు పట్టుకున్న సుజాతకి తమ కెవ్వరునటంగాని — రంగధామంతో మాట్లాడుతున్న అన్నగారు తల్లివడి గబగబా వెనక్కువచ్చి పడిపోతున్న తనని చేతుల్లో పట్టి ఆపటంగాని సుజాతకి తెలియదు.

సుజాతకి మళ్ళీ మెలకువ వచ్చేసరికి తను మంచంమీదనుట్టుగా యెనరో తలవైపు కూర్చుని తన మొహంమీదకి వంగి ఆడురాగా వరశీలిస్తున్నట్టుగా తోచింది. 'వదినా' అన్నషడ్ంగావున్న పారం సుద్య తకుక్కుమన్న ఒంటిరాయి ముక్కుపుడకని చూసి తనదగ్గర కూర్చున్నది వదినగారని గ్రహించిన సుజాత మెల్లగా నీరసంగా అంది:

'మెలకువ వచ్చిందా' మృదువుగా అడిగింది కాంత.

తనకేమైంది ! సుజాతకి గుమ్మలవచ్చింది యాక్సి డెంట్ అయిందిని ట్రంక్ కాల వచ్చిందిని మరో కారు వంపించాలని చెప్పన్నాడు. మరీ కారువంపించా అంటే మనుష్యులు బాగా గాయపడ్డారన్నమాట. ఫీరంకి యెలావుంది తనెవని అడగలి ?

'పూర్తిగా మెలకువపెస్తే — లేచి కొంచెం వేడి వేడి కాఫీతాగు. ఖంగారువడకు. అన్నయ్యకారుతీను టువెల్లి చాలాసేమయింది. ఈ సాటికి తిరిగివచ్చే స్తుండవచ్చు' సుజాత ధైర్యం చెప్పన్నట్టుగా దగ్గరకు వంగి చెప్పింది.

'చాలా సేమయిందావెళ్ళి అన్నయ్య' అన్నషడ్ంగా అంది సుజాత. అంతకంటే యేం అడగాలో తోచలేదు. తన దురదృష్టాన్ని యీసాటికి కారులో వేసుకుని సుధాకరం తిరిగివస్తుండవచ్చు.

"ఊ" ! అంతకుమించి చెప్పదల్చుకోలేదులా ఉంది కాంత. 'వచ్చులేచి కాఫీతాగు. కాస్త ప్రాణం వచ్చినట్లుంటుంది'. సుజాత కళ్ళనించి ప్రక్కలకి వెచ్చగాకారిపోతున్న నీళ్ళని చేత్తో తుడుస్తూ అంది కాంత. తన ముసుగుగూడ యెలాగోవుంది. ఇందాక తనూషాకి అతను రాలేదేమో అని తను యెగతాచి చేసింది. యెన్నడూలేంది తననోటినుంచి అలాటి వరిహం యెందుకు వచ్చిందివాళ ?

సుజాత లేచి కూర్చుంది.

'ఇంకాసేపు వడుకో అప్పుడే లేచు.' అంటూ గారిస్తున్న వదినగారిని లక్ష్యవెట్టుకుండా "నేనుప్పుడే యీ పెండ్లి వచ్చనిచెప్పలేదు ? మీరెవరూ వా మాట నిలబెట్టానాకా తెలుసు. అత యెక్కడూ అలలా నిలబెట్టలేదు." వాతాల్పంగా మోకాళ్ళ పైకి అరచుకుంటూ యెదురు మొదలెట్టుకుంది సుజాత.

'ఇది మరీబాగుంది. యేమిటా వీచిమాటలు' మందలించింది కాంత.

'మొదటబ్బంది వా మాటలు మీరలాగే తోసే కారు. నాకు తెలుసుబడినా. వాక్టోఫి. వా భయం. మీరిప్పుడు అలోచించలేరు. లేకపోతే యెన్నడేకాలు కారులో తిరిగిన మనిషికి యీ యాక్సిడెంట్ యేమిటి ? నా దురదృష్టం కాబోతే. సువ్య — అన్నయ్యకలిసి అతన్ని మోసంచేసి వన్ను అతనికి అంటగట్టారు.' వెక్కిళ్ళతో సుజాత పక్కలు కడి కదిలిపోతున్నాయి.

అర్థంలేని యీమాటలకి యేంజవాబు చెప్పాలో కాంతకి తోచలేదు. అవతలగదిలోంచి పిల్లాడి యేడుపు వినించటంతో లేచివెళ్ళింది. ఒంటరిగా శూన్యంలో మిగిలిపోయిన సుజాతకి దుఃఖం మరింత కట్టలు తెంచుకుని ప్రవహించింది. ఎన్ని అను కుంది తను ? అతనికి యెన్నిచెప్పాలనుకుంది! ఈ వదిరోజుల్లో అతనితో తను గడవబోయే జీవి తాన్ని గురించి యెన్నికలలుకుంది ! అసలేవీషయం యెలా మర్చిపోగలిగింది ? అసలు పెళ్ళయింతర్వాత

"ఇంతకీ ఏక్సిడెంట్ జరిగి నప్పుడు నువ్వు అక్కడఉన్నావే ఎందుకు?" (ఏక్సిడెంట్ ఫాటో తీసిన అతనికి ఫోటోను ఇన్ స్ట్రక్టర్ (పక్కం.)

"ఆ స్టార్ ఫాటో తీద్దామని వెళ్ళాను."

వీ. రామన్న (కైలాసం)

అతనివెంట వుండకుండా తను దూరంగా యెందు కుంది? తనకోసం ఆత్రంగా రుగ్మత్తుకొస్తూ పడి బెల్లులుతినడం. భగవాన్ ! రక్తపు మడుగులో తేల్తున్న ఫీరం సుజాత కళ్ళముందు మెదిలాడు

ఇంతలో మళ్ళీ గదిలో అడుగులచప్పుడు వినిం చింది. సుజాత తలెత్తకుండానే మరింత యేడుస్తూ వదినా ! అన్నయ్య యింకా రాలేదే ? వెంటఅసలు నన్ను తీసుకెళ్ళకుండా యెందుకెళ్ళాడు.? నేనేం య్యనూ. అంటూ అన్నషడ్ంగా అంది.

బలంగా వున్నచెయ్యి మృదువుగా సుజాత చేతి మీర వడింది.

'అన్నయ్య' స్పృహతో వుల్కిపడి తలెత్తి చూసిన సుజాత కొయ్యబారిపోయింది. తను చూస్తూ వుంది వాస్తవమో అబద్ధమో అర్థంకాలేదు. యెదురుగుండా పలిగిన బట్టల్లో, వెదిరిపోయిన జుట్టుతో, కొంచంగా అలసటగా. అయినా వచ్చుతూ ఫీరం నింబడివున్నాడు.

'సుజాతా' అతనికంతం బరువుగా జీరుగా వినించింది.

'మీరా' ఇంకా తనకళ్ళు తనని మోసం చేస్తున్నా యేమో అనే అనుమానంతో తెచ్చుకొని వెళ్ళి వచ్చింది అంట

'వేనే దాదాపు ముత్తుముఖంలోకి వెళ్ళి

వెంట్రుకవారిలో తప్పించుకుని బైటపడవచ్చాను.' మంచంమీద కూలబడ్డా అన్నాడు ఫీరం. సుజాత అతని ఒళ్ళి వారిపోయింది. ఒకవేళ యిది కలే అయితే, తనమతే భ్రమిస్తే అది కాశ్యతంగా వుండి పోవాలనిపిస్తోంది సుజాత మనస్సుకి.

'మీరేనా ! మీరేనని — యిది నిజం అని చెప్పండి' ఫీరంచేతిని గట్టిగా తెండు చేతుల్లో పట్టుకుంటూ అంది.

సుజాత మాటలకి జవాబుగా ఫీరం తనిమరుద్దూ వుండిపోయాడు. అతనికళ్ళలోగూడ నీళ్ళు తిరి గాయి. ఎవరిదో కరం వినించటంవల్ల కాబోలూ బాబుకి పాలిస్తున్న కాంత అలాగే లేచివచ్చింది. పస్తానే గుమ్మంలోపల్లించి కనిస్తున్న దృక్వల చూసి తెల్లబోయి గబగబా పైటవెంతు పరిచేసి కుంది.

గుమ్మలలో కనించిన కాంతనిచూసి ఫీరంక నవ్వాడు. లేచి నిలబడటానికి వీల్లేనంత గట్టిగా పెనవేసుకుని ఒళ్ళివైపుది సుజాత.

"నా కళ్ళని పమ్మలకేపోతున్నాను" అంది కాంత లోపలికివస్తూ.

సమాధానంగా ఫీరం వచ్చుతూ "నేనూ అంతే విమ్ముల్లంతా మళ్ళీ యిలా చూస్తానుమకోలేదు. అప్పుడైతే కొద్ది బైటపడ్డాగాని. కారు తుక్కు తుక్కు అయింది."

ఫీరం చెప్పడం మొదలుపెట్టాడు. కారు కాఫీ గానే వస్తోందికదాని తెలిసినవారే వస్తోంటే వాళ్ళని గూడా యెక్కించుకోవచ్చాడట. అప్పటివరకూ అతనే డ్రైవ్ చేశాట్ట. కొద్దిగా అలసటఅనించి వెనక కూర్చున్న వాళ్ళలో డ్రైవింగ్ బాగా తెలిసిన అతన్ని స్టేర్ కి తీసుకోమన్నాట్ట. అని తను వెనక కూర్చు వ్వాడు. ఆ కూర్చోవటంలో బాకీడోర్ సరిగ్గా వడ లేదు. ఆ వడకపోవటమే ఫీరం క్షేమంగాతిరిగి రావ టానికి కారణంఅయింది. యెదురుగుండా వస్తున్న లాదీని తప్పించటానికి ప్రక్కకుతిరిగిన అతనుమరీ రెండు సైకిళ్ళ అడ్డురావటంతో అవిరెండూ అడ్డదిట్టంగా రోడ్డుమధ్య పరిగెత్టటంతో వాటిని తప్పించుకోవటంలో కారువెళ్ళి వక్కుమన్న చెట్టుకి సుద్దుకుంది. అంతాక్షణంలో జరిగిపోయింది. వెనక కూర్చున్న ఫీరం మరోఅతను తలవుసరిగ్గా వడక పోవటంతో విసిరేసినట్లువెళ్ళి అంతదూరానవడ్డారు. డ్రైవింగ్ సీటులో కూర్చున్న అతను మలుకు చెట్టు గుద్దుకుని తంక్రిందిలయిన కారులో యిరుక్కు పోయాడు. అతనికిమలుకు బాగా గాయాలు తగిలి వాయి.

ఫీరం చెప్పన్నదానిని సుజాత, కాంత యిద్దరూ పూసిరిపిల్లుటం మర్చిపోయి వింటున్నారు.

అప్పుడైతే శాత్తు అక్కడికి అరవైలు దూరంలో చిన్న ఊరువుంది అక్కడికెళ్ళి అక్క డున్న బ్లాక్ డెవలప్ మెంటు ఆఫీసులోనుంచి బెజవాడకి ఫోన్ చేశారు. సుధాకరం కారు తీసు కుని వచ్చేసరికే బ్లాక్ డెవలప్ మెంట్ ఆఫీసర్ మరీ ముగ్గురి సాయంతో కారు సరిదీని దెబ్బతిన్న అతన్ని యివతలకు లాగారు. అతనికి ఒంటి వీచి స్పృహ లేదుల పోస్టిటల్లో చేర్చామని చెప్పాడు.

వేశ రక్షణ నిధితై
ఉదారంగా విరాళాలు యివ్వండి

నీల్-కాల్ సిరా

సిరాలన్నిటిలో ప్రకృతమైనది

ఉచితం

నీల్ కాల్ సిరా 2 oz బాటిలు కొన్నవారికి, లక్ష్మీకేశ్, ఎంకే టేవ్లర్, వహీ దారహమాన్, స్నాపనందరి మొదలగు పెద్ద పేజులు (19" x 14") కి గ్రామీణులలో ఒకటి యివ్వబడును

కళా పరిషత్ - తెనాలి

స్తానానంతరం
పరిశుభ్రత - రోజల్లా!

వర్షదా చక్కాను. పరిశుభ్రంగాను, ఆనందంగాను ఉండండి. అదియే స్నానానంతరం చల్లుకుంటే వివియా లాల్ కమ్ పౌడర్ సమకూర్చే మిగుణం! దీనిలో ప్రత్యేక పదార్థం, హెక్సాక్లోరోపీన్ వున్నది. అది స్నానానంతరం కలిగే అద్భుతమైన ప్రకాశమాన దేహకాంతిని నిలబెయ్యుచుండుంది మీ చర్మానికి వాడదగినది వివియా లాల్ కమ్ పౌడర్... దాని మనోహర పరిమళం... దాని పువ్వులేకుంటే మృదులత.

వివియా పౌడర్ వాడక

ముందరమైన అణచబడిన నీలం - తెలుపు ప్యాకెట్ లో సులువుగా చల్లుకో దగినది!

Alyars T-241-TEL

నాకీ పెళ్లివద్దు

'నాకీ' అంది శాంత. మధాకర్వాణి గురించి అడుగుతూ.

'నాతోపాటు వెనక కూర్చున్న అతన్ని ఎంటి దగ్గర దించి కారు యిచ్చేసి రావటానికి వెళ్లాడు, వదిన వచ్చింది. లేచి సరిగ్గా కూర్చోవాలని కాస్తేపు అనిపించింది సుజాతకి. కాని లేచేందుకు వోపికే లేకపోయింది.

ఇంతలో మధాకర్ వచ్చాడు 'సుజాత లేచిందా? యేలా ఉంది' అంటూ.

'రంగధామం వచ్చి యాక్సిడెంట్ అయిందన గనే నిలబడ్డది నిలబడ్డట్లే మిరుముకు వడిపోయింది' శేఖరంతో అన్నాడు.

'అలాగా. నాకు చెప్పనే లేదు'

'ఏం చెప్పమంటావు? నిన్ను సవ్యంగా చూసేం తర్వాత కాని నా మతి నాకు తిరిగి రాలేదు' అంటూ శాంతవైపు తిరిగి "ఏవే? వేడవట్టి స్నానాని కున్నాయేమో చూడు. స్నానం చేస్తేగాని కాస్త ప్రాణం రాదు" అన్నాడు శాంత లోపలికి వెళ్లిపోయింది.

'అబ్బ! ఇవాల లేచి ఎవరి ముఖం చూశావో గాని అందరం అదృష్టవంతులం' ఏదీ మిగిలాల కాస్తా కాఫీ అయినా యిచ్చిందా నాకు' అని 'శాంత' అని పిలుస్తూ మధాకర్ లేచి లోపంకు వెళ్లాడు.

ఆ రాత్రి వడుకోవోతుండగా 'ఇంకా ఎందుకు అలా మాటిమాటికీ కళ్ల నీళ్లు పెట్టుకుంటావు? నేను క్షేమంగానే తిరిగి వచ్చేకానుగా' అన్నాడో శేఖరం సుజాతని దగ్గరకు తాక్కుంటూ.

"మీరు ఆడపిల్లయితే అప్పుడు తెలిసేది మీకు" కన్నీళ్ల మధ్య పప్పుతూ అంది సుజాత

"అబ్బ! అలాగా నే నాడపిల్లయితే నన్ను మగ పిల్లాడుగా పుట్టద్దా మరి." అన్నాడు శేఖరం.

"నిజంగా. నా కేదో పీడకల జరిగిపోయినట్లుగా పిస్తోంది." భర్త చేతుల్లో ఒదిగిపోయి గుండెల కంటుకుపోతూ అంది.

"నేనిలా తిరిగి రావటం కేవలం నీ అదృష్టమే సుజాతా. తిరిగి వస్తుంటే నా కదే అనిపించింది. భగవంతు డెప్పాడు చాలా మంచివాడని బామ్మ అంటూ ఉంటుంది. ఇలాటి భార్య నిచ్చి జీవితం లేకుండా చేస్తే ఏమైపోవాలి నేను?" సుజాత నుదుటిమీద ముద్దు పెట్టుకుంటూ అన్నాడు.

"నిజమే! నేను అదృష్టవంతురాలినే! ఆ నన్ను కను నాకు యిప్పుడు ఏర్పడింది. ఇకనుంచి మీరు క్షణం గూడా నన్ను వదండ్లు. మీరు ప్రక్క నున్నప్పుడు ఎంతో అందమైన బావాలని పిలిచి గింపే వూహ మీరు తక్కువే నాకు సరికాన్చి చూపిస్తుంది. నే నది భరించలేను." అగిరి అప్పుష్టంగా అంది సుజాత, తనని బలంగా చుట్టేసిన భర్త చేతుల్లో మరింత ఒదిగిపోతూ. ☆